

EDUKACJA W ERZE TRANSFORMACJI CYFROWEJ

12 października 2020 r

1. Wstęp

Zdaniem Grupy EPL **edukacja** jest inwestycją w naszą wspólną przyszłość, głównym instrumentem rozwoju i samorealizacji oraz narzędziem służącym do uwalniania potencjału każdego człowieka: edukacja o wysokiej jakości pobudza kreatywność i innowacyjność oraz sprzyja wypracowaniu umiejętności myślenia przyszłościowego. Pozytywnie wpływa na spójność społeczną, stanowiąc warunek wstępny wzrostu gospodarczego, tworzenia miejsc pracy i **zatrudnienia**. Wykształceni obywatele są filarami leżącymi u podstaw naszych demokratycznych społeczeństw. Edukacja umacnia naszą tożsamość europejską i pomaga zachować **wspólne wartości**. Dzięki edukacji ludzie są bardziej zorientowani w świecie. Edukacja pozwala obywatelom rozwijać opinie, racjonalizować, ćwiczyć wolne i krytyczne myślenie oraz wykorzystywać nabyte zdolności i kompetencje; umożliwia obywatelom Unii kształtowanie naszej wspólnej przyszłości.

Grupa EPL popiera stosowanie **zasady pomocniczości** w kontekście edukacji. Kwestie dotyczące treści nauczania i organizacji systemów edukacyjnych¹ należą do kompetencji krajowych i tak musi pozostać. Nowe wyzwania wymagają jednak mobilizacji narzędzi europejskich i polityk wsparcia w ramach **europejskiego obszaru edukacji**. Zatem UE musi realizować swoje priorytety, monitorować osiągnięcia (europejski semestr) i pomagać państwom członkowskim. Ponadto UE powinna pielęgnować i rozwijać swoją metodę oceny, która obejmuje monitorowanie postępów i wymianę najlepszych praktyk oraz wykorzystywanie programów, które muszą pozostać głównymi narzędziami promowania celów UE. **Inwestycje** zarówno

na szczeblu krajowym, jak i unijnym muszą tworzyć integracyjne środowisko edukacyjne, w którym każde dziecko będzie w stanie osiągnąć maksymalny potencjał i zostanie włączone do społeczeństwa.

2. Wyzwania

Transformacja cyfrowa naszych społeczeństw, szybki rozwój nowych technologii i postęp naukowy w dziedzinie sztucznej inteligencji i robotyki stwarzają niezliczone możliwości w niemal każdym aspekcie naszego życia. Transformacja cyfrowa ma wpływ na edukację, a ta wkrótce ulegnie największej zmianie od czasu wprowadzenia obowiązku szkolnego. Według niektórych szacunków 65 % dzieci rozpoczynających obecnie naukę w szkole podstawowej ostatecznie będzie pracować w nowych typach zawodów, które jeszcze nie istnieją². Potencjał technologii cyfrowych w edukacji nie został jeszcze w pełni wykorzystany w celu zapewnienia dostępnej dla wszystkich edukacji o wysokiej jakości. **Wymiar etyczny transformacji cyfrowej i sztucznej inteligencji musi stanowić główny element naszych wysiłków**. W związku z tym programy i systemy UE powinny zapewniać etyczne i ukierunkowane na człowieka podejście do sztucznej inteligencji. Technologie cyfrowe należy postrzegać jako narzędzie zapewniające kształcenie i szkolenie o wysokiej jakości. W przyszłości wzrośnie zapotrzebowanie na umiejętności cyfrowe (takie jak kodowanie, logistyka i robotyka), które będą dotyczyć nie tylko kursów informatycznych, ale również

¹ Art. 165 Traktatu o funkcjonowaniu Unii Europejskiej.

² <https://reports.weforum.org/future-of-jobs-2016/chapter-1-the-future-of-jobs-and-skills/>

całego programu nauczania. Należy zwiększyć wysiłki, aby uniknąć wszelkich form uprzedzeń lub dyskryminacji w zakresie algorytmów cyfrowych i narzędzi informatycznych wykorzystywanych do celów edukacyjnych.

O ile narzędzia cyfrowe mogą wspomagać proces uczenia się, muszą one stanowić uzupełnienie fizycznej obecności edukatorów, jak również ich wiedzy fachowej i oceny. Technologia cyfrowa z pewnością nie może zastąpić roli pełnionej przez nauczyciela, ponieważ interakcje międzyludzkie i umiejętności edukatorów są niezbędne do rozwinięcia przez uczniów i studentów umiejętności krytycznego myślenia, a także myślenia analitycznego i wyciągania wniosków na podstawie faktów; umiejętności te mają ogromne znaczenie dla edukacji o wysokiej jakości. W ten sam sposób fizyczna obecność uczniów i studentów zapewnia możliwość interakcji i współpracy między nimi, co jest istotne w celu stymulowania procesu uczenia się.

Unia Europejska i państwa członkowskie powinny uważnie obserwować przyszłe **zmiany na rynku pracy**. Należy w pełni zbadać wpływ nowych technologii, robotyki i **sztucznej inteligencji** na zatrudnienie. Według niektórych ocen istnieje duże ryzyko, że miliony miejsc pracy w UE zostanie zlikwidowanych, a jednocześnie rynek pracy w coraz większym stopniu skupi się na dziedzinach **STEM, tj. naukach przyrodniczych, technologii, inżynierii i matematyce**. Musimy zastanowić się, w jaki sposób osoby fizyczne dostosują się do stale zmieniającego się świata i będą poruszać się w nim w nadchodzących dziesięcioleciach. W sektorach kształcenia i szkolenia konieczne jest opracowanie praktycznych rozwiązań w zakresie poradnictwa zawodowego, zniechęcania do porzucania nauki przez studentów, uczenia się dorosłych przez internet i przekwalifikowania. **Kształcenie dorosłych** nie może ograniczać się do nauczania nowych umiejętności wyłącznie w celu dostosowania się do zmian na rynku pracy. Kształcenie dorosłych zapewnia również dostęp do sieci społecznych i zapobiega izolacji społecznej. Ponadto technologie cyfrowe mogą oferować nowe metody i możliwości kształcenia dorosłych i osób starszych, przy czym stanowią uzupełnienie metod tradycyjnych, lecz ich nie zastępują.

Należy zwrócić większą uwagę na **kształcenie i szkolenie zawodowe** (VET) oraz formy kształcenia dualnego, tak aby uwzględnić wymogi rynku pracy. Musimy wyszkolić wysoko

wykwalifikowanych specjalistów, którzy będą posiadać umiejętności cyfrowe oraz umiejętności myślenia innowacyjnego i przedsiębiorczego.

Grupa EPL podkreśla wagę **uczenia się przez całe życie**. Zorientowane na przyszłość kształcenie i szkolenie zawodowe pomoże Unii Europejskiej i jej państwom członkowskim lepiej radzić sobie z bezrobociem wynikającym z praktycznego zastosowania robotyki i sztucznej inteligencji, a także pomoże w zmianach w karierze zawodowej.

Dalsze wyzwania wymagają dodatkowego dostosowania treści i systemów edukacyjnych. **Bezpieczeństwo** i migracja, kwestie **środowiskowe** (zmiana klimatu), **radikalizacja**, wzrost skrajnych ruchów politycznych i kampanie **dezinformacyjne** należą do najważniejszych obszarów, na które edukacja musi reagować jako kluczowy element długoterminowych rozwiązań. Szczególną rolę w tym zakresie odgrywa nauczanie w dziedzinie nauk społecznych i humanistycznych, które powinno być oparte na dowodach i danych oraz na niezależności akademickiej. UE powinna pomagać państwom członkowskim w rozwijaniu edukacji ekologicznej, umiejętności korzystania z mediów i wiedzy finansowej, aby umożliwić wszystkim obywatelom podejmowanie dobrych decyzji.

Zauważamy, że **wyzwania demograficzne** stanowią jedną z kluczowych kwestii, z którymi Unia Europejska będzie musiała się zmierzyć w nadchodzących dziesięcioleciach. Ważną rolę w tym zakresie odgrywają krajowe systemy edukacji. Unia Europejska powinna pomagać państwom członkowskim i zachęcać je do promowania polityki edukacyjnej ukierunkowanej na rodzinę, dążącej do osiągnięcia równowagi między życiem rodzinnym a zawodowym.

3. Wnioski wyciągnięte z kryzysu związanego z COVID-19

Kryzys zdrowotny, z którym się zmagamy, dramatycznie wstrząsnął sektorem edukacji. Postawił wiele wyzwań przed nauczycielami, uczniami, rodzicami i kadrą kierowniczą instytucji na wszystkich poziomach kształcenia i szkolenia. Bardziej niż kiedykolwiek UE musi działać szybko i z przekonaniem. Komisja Europejska opublikowała zaktualizowany Plan działania w dziedzinie edukacji cyfrowej. Musimy

wyciągnąć wnioski z kryzysu, wykorzystać zaktualizowany Plan, a także wyjaśnić obywatelom, że UE jest w stanie szybko reagować na pojawiające się wyzwania.

Istniejące **braki i niewystarczająca transformacja** edukacji cyfrowej zostały w pełni ujawnione podczas ograniczeń w przemieszczaniu się wprowadzonych w związku z pandemią. Zmusiły one miliony dzieci, uczniów i studentów do pozostania w domu. Rodziny z dziećmi w wieku szkolnym musiały odnaleźć się w nowej rzeczywistości edukacji domowej. Sytuacja ta wywarła duży wpływ na systemy edukacji, uczniów, rodziny, nauczycieli i instytucje szkolne. Doceniamy ogromne wysiłki podejmowane przez rodziny w całej UE w celu dotrzymania kroku programowi nauczania i pomocy swoim dzieciom w nauce w domu. Szkoły i nauczyciele – wielokrotnie bez odpowiedniego przygotowania – musieli przystosować się do nauczania na odległość obejmującego korzystanie z poczty elektronicznej, czatów wideo i innych środków umożliwiających kontakt z dziećmi, aby zapewnić im odpowiednie możliwości nauczania podczas okresu izolacji. Było to również znaczącym wyzwaniem dla dzieci niepełnosprawnych, które znajdują się w bardziej niekorzystnej sytuacji podczas interakcji za pośrednictwem mediów cyfrowych. Rządy, telewizje publiczne, partnerzy społeczni, organizatorzy kształcenia i szkolenia, organizacje pozarządowe i osoby fizyczne były w stanie niezwykle szybko stworzyć wirtualne klasy i platformy współpracy. Ograniczenia w przemieszczaniu się wprowadzone w związku z koronawirusem doprowadziły zatem do przyspieszenia procesu kształcenia na odległość oraz transformacji cyfrowej w dziedzinie kształcenia na zasadzie ad hoc. W tym procesie pojawiło się wiele niedociągnięć. Transformację cyfrową ad hoc należy uznać za tymczasowy środek edukacji na odległość. Aby przygotować się na przyszłość, musimy wyciągnąć z niej wnioski i opracować solidną metodykę oraz wsparcie dla systematycznego nauczania na odległość, zaczynając od przygotowania nauczycieli i opracowania środków gwarantujących dostępność dla wszystkich dzieci, w tym niepełnosprawnych. Wskutek ograniczeń w przemieszczaniu się wprowadzonych w związku z koronawirusem jeszcze bardziej widoczne stały się problemy takie jak nieosiągnięta jeszcze transformacja cyfrowa w obszarze kształcenia oraz brak dostępu szkół i rodzin do technologii i zasobów cyfrowych. Uwidoczniły one różnice zarówno wewnątrz państw członkowskich, jak i pomiędzy nimi, a także zwróciły uwagę na państwa,

które poczyniły już inwestycje w dostępne w formie cyfrowej materiały dydaktyczne, **kształcenie nauczycieli i umiejętności cyfrowe**. Ponadto doświadczenia zdobyte podczas pandemii COVID-19 ponownie zwróciły uwagę na problem nierówności społecznych, pokazując, że dzieci ze środowisk znajdujących się w niekorzystnej sytuacji lub wykluczonych społecznie, takich jak zmarginalizowane społeczności romskie z obszarów wiejskich, oddalonych, a także wysoce zurbanizowanych, miały w czasie kryzysu ograniczony dostęp do nauczania na odległość lub nie miały go wcale. W związku z tym musimy zapewnić, aby łączność docierała do każdego zakątka UE, zwłaszcza do obszarów oddalonych i wiejskich.

Musimy zapewnić szkołom (nauczycielom i uczniom) nie tylko wsparcie techniczne i łącza internetowe, ale także wsparcie w zakresie bezpiecznego i niezawodnego oprogramowania, materiałów do e-uczenia się i platform wymiany najlepszych praktyk, które są niezbędne do kontynuowania nauczania na odległość. Gdy pandemia się skończy, będziemy musieli wyciągnąć z niej wnioski i dostosować naukę szkolną do XXI w. w całej UE oraz wykorzystać narzędzia, które stworzyliśmy do nauki na odległość, również do kształcenia tradycyjnego.

Według Grupy EPL ważnym celem jest zapewnienie wszystkim dzieciom w Europie wysokiej jakości edukacji włączającej. Umiejętności cyfrowe stały się kluczowym czynnikiem do jego osiągnięcia. Obejmuje to zapewnienie równego dostępu do edukacji cyfrowej, tj. umożliwienie wszystkim dzieciom zdobycia wiedzy, umiejętności i kompetencji cyfrowych, które będą miały kluczowe znaczenie dla ich dobrobytu i samorealizacji w przyszłym życiu. **Żadne dziecko nie powinno zostać pominięte.** Każdy musi otrzymać szansę na rozwój osobisty i edukację wysokiej jakości, aby realizować swoje cele życiowe i zawodowe. To niedopuszczalne, że niektóre dzieci nie mogą uczestniczyć w edukacji cyfrowej w takim samym stopniu jak pozostałe tylko dlatego, że ich rodziców nie stać na niezbędne narzędzia. Zapobieganie wykluczeniu społecznemu, które przyczynia się do wykluczenia cyfrowego, rozpoczyna się od pełnego uznania faktu, że wiele dzieci znajdujących się w niekorzystnej sytuacji społecznej, w tym dzieci z niepełnosprawnościami, nie mają takich samych możliwości uczenia się w domu jak ich rówieśnicy. Edukacja cyfrowa nie powinna jednak ograniczać się wyłącznie do zapewniania dostępu do internetu i urządzeń cyfrowych. Dzieci te powinny mieć dostęp do dodatkowych aktywnych środków oraz wspierającej i dostępnej opieki dydaktycznej

w celu przerwania tego utrwalającego się cyklu. Konieczne jest, aby w ten proces bardziej zaangażować dzieci i ich rodziców, również w odniesieniu do ochrony cyfrowej, zwłaszcza w przypadku, gdy rodzice mają niewielką wiedzę o internecie lub nie mają jej wcale. Szczególną uwagę należy również zwrócić na dzieci o specjalnych potrzebach edukacyjnych, które mają problemy z nauką lub są niepełnosprawne, przez co nauka jest dla nich trudniejsza niż dla większości dzieci w ich wieku. Ta zasada włączenia powinna obowiązywać zawsze, zwłaszcza w sytuacjach kryzysowych, takich jak ta związana z COVID-19.

Nauczyciele mają kluczowe znaczenie dla powodzenia każdej reformy oświaty. Muszą być wspierani i szkoleni w zakresie rozwijania swoich umiejętności i kompetencji cyfrowych. W tym kontekście zasadniczą rolę może odegrać program „Cyfrowa Europa”. W tym celu musimy czerpać inspirację z dobrych przykładów, które dają niektóre państwa⁵. Komisja Europejska i państwa członkowskie powinny wspierać finansowo takie szkolenia nauczycieli, aby przygotować ich do prowadzenia działalności dydaktycznej z wykorzystaniem nowych platform. Następne pokolenie nauczycieli musi posiadać umiejętności i kompetencje cyfrowe, aby przygotować dzieci na przyszłość, przy jednoczesnym wykorzystaniu potencjału pedagogiki cyfrowej. Nacisk na edukację następnych pokoleń należy rozpocząć od nauczycieli.

Zapewnienie dostępu do edukacji cyfrowej od najmłodszych lat i zapoznanie dzieci z technologią zwiększy ich zdolności i podniesie poziom wiedzy na temat bezpiecznego korzystania z internetu. Dzieci muszą nauczyć się, jak unikać treści nieodpowiednich dla ich wieku i właściwie reagować, jeśli je zobaczą. Rodzice, edukatorzy i opiekunowie odgrywają kluczową rolę w tej misji. Należy również zauważyć, że wszelki rozwój w dziedzinie edukacji cyfrowej musi iść w parze z solidnymi ramami **ochrony danych osobowych**. Jesteśmy świadomi faktu, że środowisko szkolne jest szczególnie wrażliwe na ochronę danych osobowych. Musimy zwrócić szczególną uwagę na dane wrażliwe i poufne. Państwa członkowskie i szkoły powinny zagwarantować, aby wszyscy, w tym dzieci i ich rodzice, zrozumieli, dlaczego i w jaki sposób dane te są gromadzone oraz jakie ryzyko może wynikać z ich wykorzystania. W związku z tym, szkołom należy zapewnić nie tylko wsparcie techniczne i szybkie łącza internetowe, ale także bezpieczne i niezawodne oprogramowanie, wysokiej jakości materiały do e-uczenia się oraz platformy do wymiany najlepszych praktyk.

4. Narzędzia europejskie

Unia Europejska dysponuje zestawem instrumentów wspierających rozwój kształcenia formalnego i pozaformalnego, a także inwestycje w infrastrukturę edukacyjną. Aby osiągnąć efekt, konieczna jest synergia pomiędzy poszczególnymi narzędziami. **Europejskie fundusze strukturalne i inwestycyjne** (ESI) oraz inne instrumenty mogą zapewnić środki na inwestycje w infrastrukturę edukacyjną oraz przyczynić się do doskonalenia zawodowego i przekwalifikowania (Europejski Fundusz Społeczny).

„**Horyzont Europa**” jest kluczowym elementem zwiększania możliwości badawczych uczelni wyższych w celu przekształcenia ich w wysokiej jakości szkolnictwo wyższe. Program „Horyzont Europa” musi opierać się na szerzeniu doskonałości, ale również na zapewnianiu szerszego uczestnictwa, co z kolei wzmocni całą europejską przestrzeń badawczą. Jest to osiągalne, zwłaszcza poprzez ułatwienie synergii między programem „Horyzont Europa” a funduszami ESI.

Instrument **„Łącząc Europę”** można wykorzystać do finansowania **sprzętu cyfrowego w szkołach w UE** potrzebnego do e-uczenia się (laptopy, tablety) oraz do zapewnienia szkołom szerokiej łączności internetowej, zwłaszcza na obszarach wykluczonych, oddalonych lub wiejskich. Sprzęt cyfrowy dla szkół i nauczycieli jest kluczowym elementem pod względem zapewnienia uczniom i studentom edukacji w formie cyfrowej. Unia Europejska powinna zapewnić wsparcie finansowe – również w ramach swojego Funduszu Spójności – na rozwój bibliotek internetowych, w których byłyby przechowywane nagrania lekcji, a także inne materiały, które służyłyby usprawnianiu edukacji cyfrowej i nauczania na odległość.

Ponadto Grupa EPL proponuje uruchomienie funduszy odbudowy, dostosowanych do potrzeb konwergencji i spójności, aby pobudzić cyfrową infrastrukturę edukacyjną w UE, oraz stosownie do potrzeb szkół i uczniów. W ten sposób UE pomagałaby państwom członkowskim i regionom w sposób skuteczny, widoczny i oparty na ich zapotrzebowaniu. Udostępnienie

⁵ W Danii i we Francji obowiązkową częścią kształcenia nauczycieli jest wykorzystanie technologii informacyjnych w edukacji. Również państwa takie jak Dania, Estonia i Finlandia mogą teraz korzystać z dotychczasowych rozwiązań w zakresie edukacji cyfrowej.

nauczycielom nowoczesnego sprzętu zmniejszyłoby z kolei ich obciążenie administracyjne i pozwoliłoby na zaangażowanie się w pracę z uczniami.

Erasmus+ jest jednym z najpopularniejszych programów UE, ponieważ wzmacnia poczucie tożsamości europejskiej, zwiększa zdolność do zatrudnienia oraz wspiera rozwój osobisty i zawodowy młodych i starszych Europejczyków. Młodzież, która dorastała w zjednoczonej Europie, powinna być najbardziej entuzjastycznie nastawiona do Europy. Prawie wszyscy uczestnicy programu Erasmus zgadzają się, że ich doświadczenie zachęciło ich do większej otwartości i pewności siebie z powodu nowo nabytych umiejętności.

Grupa EPL popiera Erasmus+ jako dobrze znany program przewodni i ważne narzędzie UE służące do wywierania wpływu na politykę edukacyjną i nasze inwestycje w przyszłe pokolenia. Transformacja cyfrowa musi stanowić jego zasadniczy element, zwłaszcza w okresie ograniczonej mobilności, wynikającej na przykład z niezbędnych środków do walki z epidemią koronawirusa. Grupa EPL wspiera dalszy rozwój koncepcji **kształcenia mieszanego**, w której mobilność fizyczna jest uzupełniana przez spotkania i naukę w środowisku wirtualnym. Grupa EPL ponawia swój apel o zwiększenie budżetu **programu Erasmus+** w celu rozszerzenia grupy docelowej beneficjentów i uczestników, a zwłaszcza tych, którzy znajdują się w niekorzystnej sytuacji. Grupa EPL pragnie, aby program Erasmus+ był jak najbardziej efektywny i **sprzyjał włączeniu społecznemu**. W świetle skomplikowanych decyzji budżetowych Grupa EPL przyznaje priorytet podstawowym działaniom programu Erasmus+.

Europejski Korpus Solidarności jest nowym programem i udanym następcą Wolontariatu Europejskiego. Grupa EPL wspiera wartość wolontariatu i jego znaczenie dla społeczeństwa i rozwoju osób fizycznych. **Wolontariat** jest ważnym źródłem uczenia się pozaformalnego i należy go za taki uznać. Grupa EPL uważa wolontariat Europejskiego Korpusu Solidarności za najbardziej wartościowy. Należy nadać mu pierwszeństwo podczas podejmowania trudnych decyzji budżetowych.

Podobnie jak w przypadku ram kompetencji cyfrowych, UE powinna opracować **wspólne ramy dla nauczania i uczenia się o UE** na poziomie kształcenia średniego (I i II stopnia). Ustanowiona niedawno Nagroda im. Jana Amosa Komieniusza za wysokiej jakości nauczanie o Unii Europejskiej (inicjatywa

Grupy EPL) jest projektem pilotażowym, który toruje drogę do osiągnięcia powyższych celów. W ramach negocjacji dotyczących kolejnego 7-letniego programu Erasmus+, Grupa EPL dąży do rozszerzenia działań „Jean Monnet” w dziedzinie szkolnictwa wyższego na wszystkie poziomy kształcenia i szkolenia.

Cała Unia Europejska i państwa członkowskie muszą zwiększyć swoje ambicje w zakresie realizacji priorytetów edukacyjnych. W ramach nowego **Planu działania w dziedzinie edukacji cyfrowej (DEAP)** Komisja Europejska pracuje nad usprawnieniem systemów i struktur edukacji cyfrowej w Europie. W nowym planie działania, stanowiącym element przyszłego europejskiego obszaru edukacji, rozszerza się obecnie zakres działań i wyznacza konkretne cele, aby zaradzić utrzymującym się lukom, które obejmują na przykład umiejętności cyfrowe; promowanie wysokiej jakości edukacji komputerowej i edukacji w dziedzinie technologii informacyjnych; wsparcie dla zapewnienia lepszej łączności w szkołach; treści dydaktyczne i narzędzia na potrzeby e-uczenia się oraz umiejętności cyfrowe w szkołach i instytucjach szkolnictwa wyższego. Nowy plan działania obejmuje nie tylko struktury uczenia się formalnego, ale również uczenie się nieformalne. To właśnie w dziedzinie edukacji cyfrowej tak ważny jest aspekt dalszego kształcenia w kontekście uczenia się przez całe życie.

Proces docierania do edukacji cyfrowej powinien zostać przyspieszony poprzez dalsze ulepszanie istniejących edukacyjnych platform internetowych⁴. W ramach tych platform należy koncentrować się na kształceniu zdalnym i zapewnianiu nauczycielom najlepszych praktyk. Takie platformy muszą stać się użytecznym narzędziem dla edukatorów w systemach kształcenia formalnego oraz zbliżyć zarówno nauczycieli, jak i uczniów do bardziej cyfrowej edukacji, która jest w stanie dotrzymać kroku ciągle zmieniającymi się wymogom rynku pracy, społecznej gospodarce rynkowej, uczeniu się przez całe życie i potrzebom nowych pokoleń.

Grupa EPL wspiera **ePlatformę na rzecz uczenia się dorosłych w Europie (EPALE)** – wielojęzyczną i otwartą dla wszystkich społeczność profesjonalistów z dziedziny kształcenia dorosłych, między innymi

⁴ Jak np. istniejąca europejska platforma internetowa dla szkół School Education Gateway, skierowana do nauczycieli, członków kadry kierowniczej szkoły, badaczy, edukatorów nauczycieli, osób odpowiedzialnych za wyznaczanie kierunków polityki i innych osób pracujących w sektorze edukacji szkolnej <https://www.schooleducationgateway.eu/pl/pub/index.htm>

edukatorów i instruktorów dorosłych, doradców i konsultantów, która jest finansowana w ramach programu Erasmus+. Jej rola polega na utrzymywaniu łączności wśród uczących się grup dorosłych. Zgodnie ze swoją strategią niesie pomoc profesjonalnym edukatorom dorosłych w dzieleniu się doświadczeniem i wiedzą fachową. Programy takie jak EPALE powinny być jednak lepiej promowane, aby dotrzeć do odbiorców, którzy w wielu przypadkach mają ograniczoną wiedzę i dostęp do narzędzi cyfrowych.

5. Podsumowanie – Grupa EPL proponuje, aby:

1. **wspierać edukację jako inwestycję w naszą przyszłość. Dążyć do zapewnienia wysokiej jakości i równości w kształceniu i szkoleniu oraz traktować te elementy jako warunek włączenia społecznego, wysokiego zatrudnienia i wzrostu gospodarczego;**
2. **przestrzegać zasady pomocniczości w dziedzinie edukacji, ale jednocześnie szukać nowych narzędzi na szczelbłu UE, które wspierałyby państwa członkowskie w rozwijaniu ich systemów edukacji;**
3. **skorzystać z pakietu na rzecz odbudowy w celu zainwestowania w sprzęt cyfrowy dla szkół i uczniów w UE, zwłaszcza na obszarach wykluczonych – żadne dziecko nie powinno zostać pominięte!**
4. **wspierać program ERASMUS+ i jego budżet, aby uczynić go bardziej efektywnym i sprzyjającym włączeniu społecznemu – szansa dla każdego ucznia i nauczyciela!**
5. **wspierać wolontariat jako kluczowe działanie Europejskiego Korpusu Solidarności;**
6. **zachęcić Komisję Europejską do opracowania planu działania w dziedzinie edukacji cyfrowej jako narzędzia systemowego zarówno na szczelbłu UE, jak i krajowym, służącego dalszemu rozwojowi i szkoleniu;**
7. **promować opracowywanie wspólnych standardów w dziedzinie edukacji cyfrowej w całej UE;**
8. **wspierać rozwój EPALE oraz europejsk-**

iej platformy internetowej dla szkół School Education Gateway;

9. **wspierać kształcenie dualne w kontekście kształcenia i szkolenia zawodowego, uczenia się przez całe życie oraz uczenia się dorosłych w celu lepszego dostosowania się do zmian na rynku pracy i zapobiegania izolacji społecznej;**
10. **stworzyć ramy odniesienia dla nauki o UE (na poziomie szkoły średniej) na szczelbłu UE;**
11. **wyciągnąć wnioski z kryzysu związanego z COVID-19 poprzez stosowanie dobrych praktyk niektórych państw w zakresie wykorzystania narzędzi cyfrowych w edukacji.**